

Diamant je prírodný minerál, ktorý poznáme najmä ako drahokam na šperkoch. Možno už menej známe pre niekoho je to, že je to chemický prvok uhlík, ktorý má veľmi pevnú kryštalickú mriežku.

Diamant je najtvrdší zo všetkých známych minerálov. Vzniká kryštalizáciou v horninách (v ultrabázických horninách – kimberlitoch). Pre vznik diamantov je potrebný vysoký tlak – tlak, ktorý sa nachádza vo vnútri Zeme v hĺbkach väčších ako 100 km (v zemskom plášti). Evoluční geológovia predpokladajú, že diamanty vznikli pred 1 až 3 miliardami rokov hlboko v zemskom plášti, a že na zemský povrch (a do plytkých podpovrchových vrstiev zemskej kôry), kde sa v súčasnosti nachádzajú a ťažia, sa dostali pomocou sopečnej činnosti (pomocou prudkého eruptívneho kimberlitového magmatizmu).

Diamant je svojím chemickým zložením čistý uhlík, preto je výborným kandidátom na datovanie (určovanie veku) pomocou rádioaktívneho uhlíka ^{14}C . Keďže polčas rozpadu rádioaktívneho izotopu uhlíka ^{14}C je relatívne krátky (5 730 rokov), vo vzorke by nemal zostať žiadny zistiteľný (merateľný) izotop ^{14}C

C po približne 100 000 rokoch. Inými slovami, v akomkoľvek diamante, ktorý by bol starší ako stotisíc rokov, sa nemôže nachádzať merateľné (zistiteľné) množstvo rádioaktívneho uhlíka ^{14}C

C. Diamanty sú kvôli svojej tvrdosti (pevnosti kryštalickej mriežky) extrémne odolné voči znečisteniu inými látkami (voči kontaminácii chemickou výmenou). To znamená, že kontaminácia diamantu rádioaktívnym uhlíkom z atmosféry je vylúčená. Vzorky diamantov z Južnej Afriky, Botswany, Guinei a Namíbie boli opakovane poslané na datovanie pomocou rádioaktívneho uhlíka do špičkového AMS laboratória (AMS, čiže „Accelerator Mass Spectrometry“, je hmotnostná spektroskopia). Výsledok bol ten, že všetky testované diamanty obsahovali rádioaktívny uhlík nad merateľnou úrovňou. Z toho vyplýva, že tieto diamanty nemôžu byť staršie ako 100 000 rokov.

Diamanty týmto vydávajú mocné svedectvo, že Zem nie je milióny a miliardy rokov „stará“ tak, ako to predkladá evolučný pohľad na svet a svetonázor založený na uniformitarianizme, ale naopak, je rádovo tisícky rokov „mladá“, čo je v zhode so stvorením a dejinami Zeme podľa učenia Písma.

Použitá literatúra:

Mike Riddle: *Doesn't Carbon-14 Dating Disprove the Bible?* Ken Ham (ed.): The New Answers Book, chapter 7, Master Books, 2007.

J. Baumgardner: *C-14 evidence for a recent global Flood and a young earth*, In: Radioisotopes and the Age of the Earth, Vol. 2, Institute for Creation Research, Santee, California, 2005, p. 618.